

om Beløbet var afholdt til Udgift. — Finansministeren henviste til, at jeg dog vist maatte have Kundskab om, hvorvidt en Indkomstskat paa den Tid var nødvendig eller ikke, og at en Veiledning som den, den tidligere Finansminister havde givet, ikke kunde være nødvendig for mig, da jeg maatte kjende, hvorledes Status var. Til dette Sidste har jeg kun at sige, at Statsrevisionen har Leilighed til at gjøre sig bekendt med Regnskaberne, naar de ere afsluttede, men ikke kan kjende den finansielle Status i et givet Dieblit af Finantsaaret; den kan kun Finansministeren kjende. Men om det var nødvendigt den Gang at votere en Indkomstskat eller ikke, er et Spørgsmaal, som jeg for Dieblittet ikke skal gaa nærmere ind paa; den finansielle Status vil jo formentlig komme under Overveelse ved en anden Leilighed, og det bliver da væsentlig Spørgsmaalet om de jydskke Jernbaner, der vil komme til at gjøre Udslaget her. Derpaa skal jeg ikke komme ind for Dieblittet.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker blot endnu at sige et Par Ord ligeoverfor det ærede 5de kongevalgte Medlem (Fischer). Det, han synes at lægge mig til Last, er, at jeg ikke paa ethvert Punkt har taget udtrykkelig Forbehold mod, at der kunde ske Forandring dert inden Statsregnskabets Afsluttelse. Det finder nu han, at jeg burde have gjort, jeg for mit Vedkommende foretrak derimod at sætte det i Spidsen for mit Foredrag, at den Overfugt, jeg gav, maatte betragtes som foreløbig, idet jeg udtrykkelig tilkjendegav, at det var det, jeg for Dieblittet kunde gjøre. — Det være mig maasse dog tilladt ligeoverfor det 5te kongevalgte Medlem (Andræ) at gjøre en lille Bemærkning endnu. Han mente nemlig, at der hørte Held til ved en Kalkule saa nøie at kunne træffe de Summer, som virkelig kom ud. Jeg tror nu, saaledes som det er bemærket af min Kollega, at der hørte mindre Held til dengang end nu, men jeg vil dog sige, at jeg naturligvis betragter det som uheldigt for mig, at Krigs- og Marineministeren ikke brugte disse 420,000 Rd., som jeg havde al mulig Høie til at vente skulde blive brugte i dette Finantsaar, og trække

vi dem fra, ville vi se, at der ikke er nogen betydelig større Forskjel mellem Kalkulen og Virkeligheden i nærværende Tilfælde, end der var i det Tilfælde, som det ærede 5te kongevalgte Medlem nævnte fra sin Tid.

Andræ: Maa jeg blot endnu tilføie en Dplysning, som jeg ser mig istand til strax at give. Jeg blev ved den høitærede Finansministers Bemærkning henvist til vel at erindre, at det Aar, jeg før citerede, var et ulige Aar, som dannede det første Afsnit af en toaarig Finantsperiode. Jeg har nu her et Regnskab for mig, som hører til et lige Aar, nemlig Regnskabet for Finantsaaret 1855—56, og det træffer sig saa heldigt, at ogsaa da var Representationen samlet. Den ordinære Rigsraadsamling fandt Sted i April Maaned s. A., og da traadte jeg ligeledes uopfordret frem og afgav lidt senere, nemlig den 30te April, Overfugt over dette Aars finansielle Resultater. Jeg skal nu blot bemærke, at jeg da for Krigsministeriets Vedkommende opgav Stillingen saaledes, at der paa dette Budget vilde fremtræde en Overfridelse af 193,000 Rd. Det viser sig nu, naar jeg ser paa Regnskabet, at Overfridelsen i Virkeligheden var 185,000 Rd.; det er altsaa ikke langt fra den første Opgivelse. — Maasse kunde jeg, da jeg just her ser den samlede Sum, endnu tilføie, at jeg opgav, at alle Udgifterne viste sig at have været 46,000 Rd. større, end det budgetterede Beløb for Monarkiet. Det budgetterede Beløb var 18,143,000 Rd., og naar dertil kommer disse 46,000 Rd., saa bliver det omtrent 18,190,000 Rd. Det endelige Regnskab viser, at det var 18,243,000 Rd.; der er altsaa en Forskjel af 50,000 Rd.

Finansministeren: Maa jeg spørge det ærede Medlem, om jeg hørte rigtig, at det var en Overfridelse af den budgetterede Bevilling, disse 190,000 Rd., som han nævtede.

Andræ: Ja, det var en Overfridelse af det budgetterede Beløb.